

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl propojit teorii normativní moci s působením Evropské unie v oblasti západního Balkánu. Teoretický koncept normativní moci je založený na vnímání EU jako normativního aktéra, který je schopen prostřednictvím svých norem, hodnot a principů působit jako významný civilní aktér v mezinárodních vztazích a obzvláště v konfliktním managementu. Teoretická část práce se proto zaměřuje na koncept normativní moci EU (NPE) tak, jak jej prezentoval Ian Manners, a jak se její normativní charakter odráží ve společné bezpečnostní a obranné politice. Následně dochází k rozboru toho, jakým způsobem je NPE ve vybraných zemích západního Balkánu šířena, a to prostřednictvím čtyř vybraných Mannersových mechanismů, které současně tvoří operacionalizaci diplomové práce. Cílem tohoto textu je tedy přispět nejen k dalšímu rozšíření debaty o roli EU v mezinárodním systému, ale současně zjistit jakým způsobem jsou její normy a hodnoty přenášeny ve vybraných zemích jejího blízkého sousedství – Bosně a Hercegovině, Makedonii a Kosovu. To vše s ohledem např. na demokracii, lidská a menšinová práva, mírové řešení sporů, dobré vládnutí, tj. základní hodnoty EU. Operacionalizace umožnila zjistit, že ačkoli se EU ve svých postojích snaží jednat na normativní bázi, jsou v jejích aktivitách reflektovány taktéž materiální zájmy. Z toho důvodu lze soudit, že ačkoli se EU jeví jako normativní, nelze její aktivity oddělit od vlastních zájmů a rovněž ani od vojenských schopností a možností. Proto by měla být NPE podle Mannersova konceptu vnímána jako ideální stav, ke kterému by měla Unie spíše směřovat než jej v současnosti skutečně naplňovat.